

Terugblikje Geheugenkoor Alkmaar 27 september 2019

Vandaag een nieuw inzingritme op de klanken van het Cubaanse lied *Guantanamera*.

*Guantanamera
Guajira Guantanamera
Guantanamera
Guajira Guantanamera*

Guajira Guantanamera betekent guajira-muziek uit Guantánamo, maar ook boerin uit Guantánamo.

Roos doet de dansbewegingen voor en wij zijn inmiddels zo bedreven dat we ze met veel plezier (bijna) moeiteloos nadoen. De spieren zijn los en als we het Welkomstlied/Namenlied gezongen hebben gaan we verder met de liedjes rond het thema van vandaag '*Daar bij de waterkant*'.

Je kunt je lief overal ontmoeten. Maar aan de waterkant is het wel heel romantisch. Eddy Christiana bezong dit in het lied *Daar bij de waterkant*.

*Ik heb je voor het eerst ontmoet
Daar bij de waterkant, daar bij de waterkant,
daar bij de waterkant.
Ik heb je voor het eerst ontmoet
Daar bij de waterkant, daar bij de waterkant*

*Ik vroeg of jij me kussen wou
Daar bij de waterkant, daar bij de waterkant,
daar bij de waterkant
Ik vroeg of jij me kussen wou
Daar bij de waterkant, daar bij de waterkant
Je kreeg een kleurtje en zei Nee
Hoe komt u op het idee
U bent beslist abuis,
Maar na verloop van nog geen jaar
Werden wij een paar
Stonden wij samen op de stoep van het stadhuis*

*Ik heb je voor het eerst ontmoet
Daar bij de waterkant, daar bij de waterkant,
daar bij de waterkant
Ik heb je voor het eerst ontmoet Daar bij de waterkant,
daar bij de waterkant*

Aan de oever kun je ook meegenieten van andermans pret. Stel je voor dat je de schuit van de kaartvrienden ziet langsvaren die met het geld uit de loterij een reisje langs de Rijn maken. Dat zou toch wel heel leuk zijn.

*Ja zo'n reisje langs de Rijn, Rijn, Rijn
's Avonds in de manenschijn, schijn, schijn
Met een lekker potje bier, bier, bier
Aan de zwier, zwier, zwier, op de rivier, vier, vier*

*Zo'n reisje met een nieuwerwetse schuit, schuit, schuit
Allemaal in de kajuit, juit, juit
't Is zo deftig, 't is zo fijn, fijn, fijn
Zo'n reisje langs de Rijn*

Ben je moe van het kuieren kun je koffie of iets sterkers gaan drinken in het Kleine Cafe aan de Haven.

*Daar in dat kleine café aan de haven
Daar zijn de mensen gelijk en tevrede
Daar in dat kleine café aan de haven
Daar telt je geld of wie je bent, niet meer mee
De toog is van koper toch ligt er geen looper,
de voetbalclub hangt aan de muur
De trekkast die maakt meer lawaai dan de juke-box,
een pilsje dat is d'r niet duur
Een mens is daar mens rijk of arm 't is daar warm,
geen monsieur of madame maar W.C.
Maar 't glas is gespoeld in het helderste water,
ja 't is daar een heel goed café*

*De wereldproblemen die zijn tussen twee glazen bier
opgelost voor altijd
Op de rand van een bierviltje staat daar je rekening,
of je staat in het krijt
Het enige wat je aan eten kunt krijgen,
dat is daar een hardgekookt ei
De mensen die zijn daar gelukkig gewoon,
ja de mensen die zijn daar nog blij*

Aan de waterkant zitten in weer en wind en soms al heel vroeg in de ochtend vissers te turen naar hun dobber. Op dat moment zijn ze *Een met de Natuur*. Wij zingen het lied met bijbehorende gebaren.

*De Wind, Het Water
Het Vuur, De Aarde,
Zonneschijn en Regen
Eén met de natuur*

Heel sereen. Maar net zo grillig als het weer verandert Roos de sfeer met haar trommel en gezang. *Heeja heeja heeja ...* Van het water belanden we plotsklaps in het oerwoud.

Greta en Gertje spelen deel 1 van de sonate voor twee fluiten *Assez Lent* van Ch. Koechlin. Koechlin was een Franse componist met een geheel eigen stijl. Hij werd beschouwd als tovenaars of onderzoeker van de orkestklank. De muziek heeft voor ons geen bekende klank. Maar we luisteren geboeid en het luide applaus is meer dan verdiend.

Terug naar het thema van vandaag, de waterkant. Wat doe je nog meer aan de waterkant? Eendjes voeren! Zoals in dit oude versje (schrijver onbekend):

Waterkant

*Aan de groene waterkant
Zat klein Toosje al een poosje
Met wat kruimpjes in haar hand.
En met luid gesnater kwamen
Door het water alle eendjes
Eén voor één naar klein Toosje heen.*

*Maar toen kwam er een grote hond,
Die ging aan 't grommen en aan 't brommen
En sprong woedend in 't rond.
En met luid gesnater vlogen door t water
Alle eendjes één voor één
Naar de overzij heen.*

*Maar toen kwam een oude heer,
Die deed Moortje aan een koordje
En de eendjes kwamen weer
En met luid gesnater kwamen door het water
Alle eendje één voor één, naar klein Toosje heen.*

En al die mensen, de verliefde jongelingen, de vrolijke vakantiegangers, de uitgelaten cafébezoekers, de vissers, kleine Toosje ... ze worden allemaal gadeslagen door twee majestueuze treurwilen. En van hen zegt Toon Hermans:

*Twee treurwilgen staan bij de plas
Zo intens, bijna mens'lijk te treuren
Maar zijn ze alleen
Met geen mens om zich heen
Dan staan ze zich daar te bescheuren*

Groet,

Marja Ruts